

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XEObd/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8807201745
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8807201745.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: F. narodená XX. A. XXXX, bytom S. o vymoženie 289,45 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/144/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2013 č. k. 26CoE/64/2013-56, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

III. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

. Krajský súd v Prešove ďalej len „odvolací súd“) dovolaním napadnutým uznesením z 26. septembra 2013 č. k. 26CoE/64/2013-56 prvým výrokom potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 1. marca 2013 č. k. 8Er/144/2007-29, ktorým súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“) v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a zároveň rozhodol, že o trovách exekúcie bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. Odvolací súd v druhom výroku rozhodol o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti jeho prvého výroku podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

[§ 237 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“], v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo [§ 237 písm. d) OSP], nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný [§ 237 písm. e) O OSP] a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) OSP]. Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a) až c) OSP, t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným

v § 237 OSP, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky. Oprávnený v dovolaní navrhol aj odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b) CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

4. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

5. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

6. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný EP, ktorý ustanovenie § 57 EP doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g) a k). Dovolateľ namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. Najvyšší súd uvádza, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (1. marca 2013) uvedené ustanovenie už účinné nebolo. V súlade s § 58 ods. 2 EP mal súd prvej inštancie možnosť nariadiť pojednávanie, ak to považoval za nevyhnutné pre objasnenie veci. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 OSP, ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie

pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší súd konštatuje, že dovolacia námietka oprávneného nie je opodstatnená.

7. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnej v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.